

Konspekt szkółki niedzielnej

opracowany na podstawie „Na skrzydłach orlich”, Maria Gawlas, wydano staraniem Komisji Wychowania Chrześcijańskiego przy współudziale Wydawnictwa „Zwiastun”

2. Niedziela Postu *Reminiscere* Pamiętaj, że Bóg nas kocha

Główna myśl: Pan Bóg pomaga nam

Tekst: 1 Księga Królewska 18,41-45; 19,19-21; 2 Księga Królewska 2,1-14; 4,18-36 – Eliasz

Wiersz przewodni Psalm 119,114:

„Tyś obroną moją i tarczą moją.”

Cele:

Dziecko wie, że zawsze może polegać na Panu Bogu, bo On je kocha.

Dziecko zna rolę Ducha Świętego.

Dziecko jest zachęcane do modlitwy.

I. Wstęp

1. Ułoż słowo

Pomoce: litery słowa STRAŻNIK zapisane na osobnych kartkach; pierwsza i ostatnia litera zapisana jest innym kolorem; rysunek lub zdjęcie osoby pełniącej funkcję strażnika

Przebieg: dzieci próbują ułożyć z liter słowo, można jako podpowiedź pokazać rysunek lub zdjęcie strażnika

Podsumowanie: rozmowa o tym, kim strażnik jest, jakie są jego zadania

2. Scenka „Strażnik”

Przebieg: dwie osoby przedstawiają scenkę, w której jedna wciela się w rolę osoby uwięzionej, druga jest osobą pilnującą – strażnikiem

Podsumowanie: rozmowa na temat tego kogo dzieci rozpoznały w przedstawionej scenie
(*Uwaga dla prowadzącego: Zwracamy uwagę na postać strażnika, pytamy co robi i dlaczego.*)

II. Szkółka

1. Prorok Eliasz Bożym strażnikiem – takim strażnikiem wiary Izraelitów był prorok Eliasz. Było to trudne zadanie, bo dla kraju nastały ciężkie dni. Panujący król Achab, robił to, co nie podobało się Panu Bogu. Zbudował bożkowi Baalowi świątynię, a jego żona poganica przywoziła do tej świątyni kapłanów pogan, (*wytłumaczyć kto to jest poganin*). Nikt nie mógł otwarcie przyznać się do wiary w żywego Boga. Wielu proroków Pana zostało zabitych, trwały prześladowania. I właśnie w takich warunkach zaczął działać Eliasz. Nieraz czuł się bezsilny, lecz wytrwale modlił się do Pana o pomoc, bo przecież wiedział, że Pan Bóg jest skałą obroną i da mu siłę. Pan go wysłuchał i był z nim, tak jak mówi wiersz biblijny: Psalmu 119,114: „Tyś obroną moją i tarczą moją”. (*Uwaga dla prowadzącego: W tym momencie można nauczyć wiersza lub dopiero po opowiedzeniu tej historii.*)

2. Eliasz modli się o deszcz – Eliasz modli się o deszcz. Idzie na górę Karmel, pada na kolana (1 Krl 18,42). Jego postawa świadczy o tym, że jest posłuszny Panu. Wie, że może zawsze do Niego się zwracać. Mo-

dli się o deszcz. Od trzech i pół roku w Izraelu panuje susza, ludzie, zwierzęta i rośliny marnieją z braku wody. W końcu Izraelici zrozumieli, że to, co ich spotkało jest karą za ich nieposłuszeństwo. Teraz lud gromadzi się na górze Karmel i prosi Boga o wybaczenie, głośno wołając: „Pan jest Bogiem! Pan jest Bogiem!”. Pan zwraca się do Eliasza: „Wyjdź wyżej i spójrz w stronę morza”. Eliaz uczynił to, co Bóg mu kazał, ale nic nie zobaczył. Wtedy Pan jeszcze raz zwrócił się do Eliasza: „Powtórz to siedem razy”. Eliaz tak zrobił i za siódmym razem zobaczył maleńką chmurkę wznoszącą się z morza. Potem niebo pokryło się chmurami, zadął wiatr i spadł ulewny deszcz. Modlitwa Eliasza miała moc, a to dzięki temu, że z pokorą stanął przed Panem i wołał do Niego. Wiedział, że Panu nie można niczego narzucić, przyspieszać, ale wiedział, że jest On stały i gotowy by pomagać.

- 3. Elizeusz prorokiem** – Eliaz stale narażony na ataki szatana, czuł się już zmęczony i wyczerpany. Pan Bóg, wybrał więc następcę Eliasza, który został jego uczniem – Elizeusza. Szli razem. W pewnym momencie Eliaz zwrócił się do Elizeusza: „Proś, co mam dla ciebie uczynić, zanim zostanę wzięty od ciebie”. Elizeusz bez zastanowienia prosi o moc Ducha Świętego, 2/3 tej mocy, którą ma Eliaz (2 Księga Królewska 2,9). „O trudną rzecz poprosiłeś” – powiedział Eliaz „jeśli mnie ujrzysz w chwili, gdy będę od ciebie wzięty, spełni ci się to, a jeśli nie to się to nie spełni”. (2 Księga Królewska 2,10). Eliaz tłumaczy mu, że to nie on dysponuje mocą Duch Świętego, lecz Bóg. Idą i nagle pojawia się ognisty rydwan, który unosi Eliasza. Zostaje po nim tylko jego płaszcz. Elizeusz podniósł płaszcz Eliasza. Teraz on ma kontynuować zadanie Eliasza. Ciężka na nim wielka odpowiedzialność, lecz nie został sam – był nim Duch Święty. Biblia opowiada o wielu czynach Elizeusza, w których widoczna była Boża moc.

III. Zakończenie

Duch Święty wspierał Eliasza, a potem Elizeusza w ich modlitwach. Jak dobrze, że i my możemy wiedzieć o tym, że Duch Święty wspiera ciebie i mnie, kiedy się modlimy, pomaga nam. Może teraz ktoś chciałby Bogu za coś podziękować? Zachęcam was do tego (*można teraz zaplanować czas na krótkie modlitwy*).

1. Wiersz biblijny

Psalm 119,114: „Tyś obroną moją i tarczą moją”

Pomoc: wiersz zapisać na narysowanej na papierze tarczy

Przebieg: wiersz czytany jest kilka razy, następnie powtarzany raz głośno, a raz bardzo cicho

2. Prace plastyczne (do wyboru)

A. Eliaz

Pomysł z książki „Jedna Biblia wiele zabaw 2”, przekład z włoskiego K. Stopa, wyd. Jedność, Kielce 2002, str. 15
Propozycja: wykorzystujemy tylko postać Eliasza

B. Tarcza

Pomoc: papierowy talerz, pasek papieru bloku technicznego, klej, kredki

Przebieg: jedną stronę kolorujemy i przyklejamy na nią poznany wiersz; z drugiej strony przyklejamy papierowy pasek zaginając go, w ten sposób, by powstał uchwyt, za który będzie można trzymać tarczę

C. Bóg pochwyca Eliasza

Pomysł z książki „Wesoła Księga zagadek dla dzieci 4-6 lat”, wyd. Falco Kanon sp. z o.o, Warszawa 1996, str. 12